

er bleven brugt efter en maaffee fra Lovgiverens oprindelige Mening noget afvigende Beregningsmaade, og hvis det er saa, mener jeg, at man bør holde det vel for Die ved fremtidige Love af den Natur. Jeg troer, at den nævnte Lov ikke har været saa klar, som den ønskelig kunde være, at den ikke har været en saadan Rettefnor, deels for Commissionerne, og deels for de paagjældende Stiftelses Bestyrelser, som man kunde ønske, hvoraf følger, at forskjellige Feiltagelser formeentlig ere fremkomne. I denne Lov, og navnlig i dens § 2, som væsentlig handler om den Maade, hvorpaa Taxationscommissionen skal gaae frem, er den foreskrevne Maade den samme som efter den tidt nævnte Lov, men jeg troer ikke, at det er den heldigste. Her tales om, at man først skal tage Hensyn til de Afgifter, som nu paahvile den paagjældende Eiendom, forandre dem til en fast aarlig Bygafgift indtil 4 Tdr. Byg, hvis de ikke allerede naae op dertil, og da først fastsætte Kjøbesummen, men dette har efter min Mening givet Anledning til, at de tidligere Fæstere, der efter Loven af 24de April 1860 ere blevene Eier, ere komne til at udrede en større Kjøbesum eller større Afgift, end der baade har været Taxationscommissionens og Lovens Mening, idet Forholdet er opstillet saaledes, at man ikke rigtig kan see, hvad der skal forstaaes ved „Kjøbesummen“, om det er det Hele, hvorom der her er Tale, altsaa det medregnet, hvorpaa den hele Bygafgift hviler, eller om „Kjøbesummen“ kun er Pengecapitalen. Det Contractsforhold, som er oprettet imellem den nnyværende Fæster og den paagjældende Stiftelse, er Noget, Loven ikke gaaer ud paa at forandre, det lader den bestaae; men det Naturlige er, at man betragter det paagjældende Sted som et fæstledigt Sted, uden nogenfomhelst anden Byrde end dem, der af Staten ere paalagte, Skatter, Tiender og maaffee nogle andre særlige Byrder, at man derefter lade Taxationen foregaae, og derefter, naar Summen er udfunden, paalægger indtil 4 Tdr. Byg pr. Tønde Javikorn. Denne Maade, troer jeg vil være den klareste og bestemtteste, og saavidt min Erfaring strækker sig, maae Taxationscommissionerne absolut bruge

den. Derefter kan man ikke ligeoverfor § 4, især dens sidste Affnit, komme i Forlegenhed med at vide, hvad det er, hvori der kan forlanges Nedsættelse, naar Fæsteren erklærer strax at ville overtage den fulde Kjøbesum og den fulde Byrde. Jeg har ved Behandlingen af et andet lille Lovforslag for kort Tid siden havt Leilighed til i dette Thing at udtale mig om dette Spørgsmaal; men her foreligger det mere i sin Heelhed, og jeg skal da tillade mig at gjentage, at Lovens Mening er, at den nuværende Besidder af Stedet aarlig skal hve det, der ifølge hans Contract er ham paalagt, saalænge han eller hans Enke besidder Stedet, og Kjøbesummen tilligemed den Canon, der er paalagt, skal først udredes, naar en anden Eier træder til. Loven indeholder imidlertid tillige den Bestemmelse, at Fæsteren kan vælge strax at overtage den større Byrde, hvilket dog ikke kommer den paagjældende Stiftelse tilgode; men det skal være til Fordeel for ham selv, idet han da kan faae Nedsættelse i den større Byrde, han paatager sig, og faae beregnet Rente og Rentevrente. Dette er dog ikke steet i sin Heelhed ved Benyttelsen af Loven af 24de April 1860, og den Maade, hvorpaa dette Lovudkast er affattet, kan give Anledning til den samme Misforstaaelse af det Spørgsmaal, hvorvidt den, der bliver Eier, kommer til at paatage sig en større aarlig Bygafgift, end han nu maa bære, uden at han for denne faaer nogen Nedsættelse eller Godtgjørelse som Afdrag af Rente og Rentevrente i den Deel af Kjøbesummen, der svarer til den forhøiede Afgift. Det kunde jeg ønske klaret i denne Lov; thi først da vil Taxationscommissionen kunne udfinde det rette Forhold. Skjøndt der kunde være andre enkelte Bemærkninger at gjøre med Hensyn til mulige Forandringer i Forslaget, skal jeg dog ikke udtale mig videre, men det, jeg har tilladt mig at udtale, anseer jeg for særdeles væsentligt efter den Erfaring, jeg har gjort med Hensyn til Loven af 24de April 1860; jeg skal derfor lægge det eventuelle Udvalg dette Punkt paa Sinde, og opfordre det til at faae klaret det Forhold, der vil træde frem ved eventuelle Salg, saaledes at ingen Misforstaaelse kan komme frem.